

Bethel Tempel Rotterdam, Contactbrief week 36/ 2024

Mededelingen:

Aanstaande zondag 8 september 2024 zal Ko de Jong het Woord brengen.

Willem Agerbeek zal de voordienst doen.

Dinsdag 3 september 2024 is er bidstond, Peter van den Worm zal een kort Woord verzorgen.

Preek van Willem Agerbeek.

Ontmoedigd of bemoedigd?

Zijn er sporters, hardlopers onder ons? Iemand die ooit een marathon (hardloop wedstrijd 42,195 km. voor het eerst in 1908) heeft gelopen? Op een bepaald moment. Zo rond de 18 mijl/28,8 km komt een punt dat het zwaar wordt. Dan komt de man met de hamer, of lopen mensen tegen een muur. Je lichaam is dan eigenlijk aan de grens van zijn kunnen en wil het opgeven. Wanneer de lopers zich herpakken en zich blijven richten op de finish, komt er een soort 2 e wind en krijgen zowel het lichaam als de geest een nieuwe impuls om door te gaan en lopen de sporters op mentale kracht het resterende stuk.

Soms komen we ook in ons leven dat moment tegen, alsof je tegen een muur loopt. En dat kan op allerlei vlakken zijn. Het kan lichamelijk/fysiek zijn, het kan financieel zijn, het kan om relaties gaan. Het kan een situatie op het werk zijn, of je carrière. Het kan van alles zijn. Het kan soms in je leven zo mis gaan, dat je het wil opgeven. Het kan zo overweldigend zijn, zo intimiderend dat je geen oplossing meer ziet. Het kan zo zonder uitzicht lijken, dat je helemaal ontmoedigd raakt. Een ieder heeft wel eens, of vaker, in een situatie verkeerd, waar het lijkt of je tegen een muur loopt en je overweldigd wordt door de uitzichtloosheid. Je wil het dan eigenlijk opgeven. Zie de beproeving/ tegenstand waar je tegenover staat niet als het einde van de race. Het kan in potentie het begin zijn van iets nieuws wat God in jouw leven of door jou heen wil gaan doen. God wil door de Heilige Geest jou nieuwe moed en fysiek en geestelijk nieuwe energie geven om de race te blijven lopen. (Cees eerder organisatie met hard werk en nu op een bankje een gesprek)

God heeft een plan en een doel voor ons leven. Onderweg kan ontmoediging toeslaan. Koning David had de Ark des Verbonds na 3 maanden opgehaald bij het huis van Obed-Edom, en bracht het op feestelijke wijze naar de Davids burcht te Jeruzalem en plaatste het in de tent die hij ervoor had opgericht. 2 Samuel 6: 12-19 David had een verlangen om een huis /tempel voor Hem te bouwen. 2 Samuel 7: 1-2 de profeet Natan dacht dat dit wel goed was. De Heer laat via Natan aan David weten dat Hij dat nooit aan hem, of een van de andere herders van Israël, heeft gevraagd. Niet hij, maar zijn zoon Salomo zal de tempel voor de Heer gaan bouwen. 2 Sam.7: 5-7, 12-13 Koning David zal teleurgesteld, ontmoedigd zijn geweest. De Heer gaat verder met de belofte dat Hij voor Salomo als een Vader zal zijn. En ook dat het koningshuis van David eeuwig zal voortbestaan en nooit zal wankelen. vs 14-16 nu werd koning David via de profeet Natan door God bemoedigd. Hij vernedert zich voor de Heer God en maakt de Heer God groot. vs 17-22 Davids laatste woorden staan in 2 sam 23: 1-4 Hier geeft hij de God van Jakob, van Israël, alle eer. David liet zijn zoon Salomo, zoon van Bathseba, tot koning zalven door de profeet Natan en de priester Sadok. Hij liet Salomo rijden op zijn rijdier en liet hem plaats nemen op zijn troon. 1Kon.1 In het vierde jaar van zijn regering over geheel Israël, 480 jaar na de uittocht uit Egypte, begon Salomo met de bouw van de tempel. 1Kon.6: 1-5, 11-14 in zijn 11 e regeringsjaar was de tempel geheel voltooid. Ruim 7 jaar besteedde Salomo aan de bouw van de tempel. 1Kon 7 en 8 vertellen over de inrichting en de inwijding van de tempel.

Stichting Bethel Tempel Rotterdam
KvK nr. 24343718 (ANBI kenmerk)
Website: www.betheltemple.nl
Bankrek. NL03INGB0000108121

Zondagse dienst van 13.30 tot 15.00 uur
Bidstond / Bijbelstudie: Dinsdag 20.00 tot 21.00 uur.
Credokerk, Scherpenhoek 5 in Rotterdam-Zuid
E-mailadres: contact@betheltempelrotterdam.nl

Maar zelfs nu er een tempel was waar het volk God kon aanbidden volhardde het volk in een opstandig en aan afgoden gewijd leven. Ook Salomo, die vele vrouwen beminde uit de volken waarvan God had gezegd dat de Israëlieten zich niet met hen moest inlaten, ging andere goden dienen en was de Heer niet meer met hart en ziel toegedaan zoals zijn vader David dat was geweest. De Heer waarschuwde het volk meerdere keren om zich te bekeren van hun zondig leven en het eren van afgoden, maar ze wilden niet luisteren. Onder koning Hizkia kwamen de Assyriërs olv koning Sanherib en namen verscheidene versterkte steden van Juda in. Daarna kwamen ze naar Jeruzalem en ontmoedigden het volk. ze vertelden het volk niet naar Hizkia te luisteren, die hun verteld om op de Heer te vertrouwen. 2Kon 18: 19-20, 28-32. 10 jaar hiervoor waren de Assyriërs onder koning Salmanassar naar Samaria opgetrokken en na een beleg van 3 jaar werd Samaria ingenomen en werden de Israëlieten (deel van de 10 stammen) als ballingen meegevoerd naar Assyrië, omdat de Israëlieten de Heer, hun God niet hadden gehoorzaamd. Ze hadden de regels van het verbond overtreden dat Mozes, de dienaar van de Heer, hun gegeven had. Ze hadden niet geluisterd en niet gehandeld naar wat hun was voorgehouden. 2Kon 18: 9-12 Koning Hizkia scheurde na deze boodschap zijn kleren, trok een boetekleed aan en begaf zich naar de tempel. Hij stuurde de hofmeester, de hof schrijver en oudsten van de priesters naar Jesaja, zoon van Amos, met de volgende boodschap: 2Kon 19: 3-4. (rabsake= opperbevelhebber, commandant) Jesaja gaf een geruststellend antwoord: dit zegt de Heer: laat je niet ontmoedigen. Sanherib stuurde nog een bericht naar Hizkia: "laat u niet misleiden door de Heer, uw God 2Kon 19: 10-13. Dit is echt een poging van de tegenstander om je te ontmoedigen. Dat geldt ook voor ons. Waarmee we ook zitten; er is misschien al voor gebeden, er is wellicht in eerste instantie een verbetering opgetreden in onze situatie. En dan komen lichamelijke klachten terug, of opnieuw zijn er financiële zorgen, of familierelaties worden opnieuw verstoord, of vul maar in. Hierdoor ervaar je met de rug tegen de muur te staan, je wordt ontmoedigd. Maar niet koning Hizkia. Hij lette niet op het feit dat 7 jaar daarvoor de 10 stammen van Israël al door de Assyriërs waren meegevoerd in ballingschap. Hij nam de brief die hij van de boden had gekregen en bracht het in de tempel, legde het voor aangezicht van de Heer en bad tot de Heer: "Heer, God van Israël, U die op de cherubs troont, U alleen bent God van alle koninkrijken op aarde, U hebt de hemel en de aarde gemaakt. 2Kon 19: 14-19. Jesaja bracht koning Hizkia het antwoord van de Heer, de God van Israël. 2Kon19: 20-29, 32-37. Geweldig, wat een bemoediging. Alleen maar zegen op dat moment. Maar dan wordt Hizkia dodelijk ziek en Jesaja komt hem zeggen: "Dit zegt de Heer: maak je laatste wilsbeschikking op, want je sterft. Je zult niet meer beter worden." Daar sta je dan weer, ontmoedigd, met je rug tegen de muur. Huilend, wendt Hizkia zich tot de Heer. En de Heer stuurde opnieuw Jesaja met de boodschap dat Hij Hizkia zal genezen en nog 15 jaar schenkt. Ook zegt Hij toe dat zowel Hizkia als de stad niet in handen van de Assyriërs zal vallen. Wat een genade. En er is weer plaats voor hoop. Hizkia en het volk worden zo weer bemoedigd. Hizkia krijgt op zijn verzoek zelfs een teken van de Heer: de schaduw treedt 10 graden achteruit op de zonnewijzer. En hij leefde nog lang en gelukkig? Nou, kort daarna kreeg koning Hizkia van Jesaja te horen dat het niet lang zou duren voordat de Babyloniërs zouden komen en alles weg zouden voeren en dat zelfs een aantal van zijn zonen zouden gaan dienen in het paleis van de vorst van Babylonië. Hizkia stierf in vrede. Zijn zoon Manasse en diens zoon Amon volgden hem op als koning en deden wat slecht was in de ogen des Heren. Baal en Asjera werden weer aanbeden, evenals de hemellichamen. Er kwamen weer kinderoffers en zelfs werd een beeld van Asjera in de tempel geplaatst. 2Kon 21: 1-7. Amons zoon Josia bracht het volk weer terug naar de Heer. Hij brak alle afgods-altaren af en ontsloeg alle priesters die dienst hadden gedaan voor de afgoden. Ook zuiverde hij het land van geestenbezweerders, waarzeggers, huisgoden, afgoden, kortom, van alle verfoeilijke praktijken die in Juda en Jeruzalem voorkwamen. Hij stelde ook de Pesachviering weer in.

Sinds Samuel was dit niet meer in gebruik. 2Kron 35: 1-19

Na hem kwamen Joachaz en Jojakim en Jojachin aan het bewind en deden wat slecht was in de ogen van de Heer. De Heer was ook ontmoedigd door de ongerechtigheden van het volk, die zich bleven opstapelen. Eigenlijk is dat te zwak uitgedrukt; de Heer werd woedend! Eerst legde farao Necho van Egypte het land een schatting (belasting) op en uiteindelijk vroeg God boetedoening van het volk Juda. Hij had dit al aan koning Hizkia bekend gemaakt. Weer ontmoediging voor het volk.

God stuurde Nebukadnezar zijn leger; de tempel werd verwoest en het volk naar Babylonië gevoerd in ballingschap. Het volk leefde 50 jaar in Babylonië, onder invloed van het goddeloze systeem dat daar heerste. Zij moesten de koning van de Chaldeeën als slaven dienen. Nog meer ontmoediging. Al die tijd waren er onder de Judeeërs mensen die een droom hadden en oprecht tot God baden om terug te mogen keren naar Jeruzalem en de tempel te mogen herbouwen.

Na 50 jaar werd het Babylonische Rijk verslagen door het Medo-Perzische Rijk. Al in het eerste regeringsjaar van koning Cyrus (Kores) zette de Heer hem ertoe aan de tempel te laten herbouwen in Jeruzalem, in Judea. En Cyrus liet dat in zijn hele koninkrijk bekendmaken. Hij riep al degenen die tot Zijn Volk behoorden op om naar Jeruzalem te gaan en de tempel te herbouwen. Zij zouden van hun medeburgers ondersteuning krijgen in de vorm van zilver, goud, goederen en vee. Boven op de vrijwillige gaven voor de tempel van de God die in Jeruzalem woont. Wat een geweldige bemoediging!

Bij Cyrus' eerste oproep in 537 voor Chr. namen 50.000 Joden de gelegenheid waar om onder Zerubbabel (in Babel gezaaid, voortgebracht, geboren) terug te keren naar Jeruzalem. Vanaf deze tijd werden de Israëlieten Joden genoemd, omdat de meesten van hen van de stam Juda waren. Cyrus gaf Zerubbabel de gouden vaten terug die Nebukadnezar meegenomen had uit de tempel van Jeruzalem. Hoe bemoedigend was dit ook weer. Maar nu begon een meer dan 1000 km lange tocht over vooral een ongebaande woestijnweg, terug naar Jeruzalem. Daarom gingen ook niet meer Joden mee terug. Ze hadden inmiddels een bestaan opgebouwd in het nieuwe land. Dezen werden ontmoedigd door het idee van ontberingen tijdens een lange tocht door de woestijn naar een vernietigde stad. De laatste voorbije jaren was dit precies zo. Duizenden Joden zijn sinds 1948 teruggekeerd naar het land van hun voorvaders, toen Syrië-Palestina genaamd. Maar zij die in andere landen voorspoed kenden, wilden niet terugkeren om een nieuwe start te maken in Jeruzalem. Nu, door het toenemend antisemitisme zijn steeds meer Joden geneigd om terug te keren naar Israël.

Het was inmiddels 70 jaar geleden dat vooral de betere klassen in ballingschap werden meegevoerd. De rest werd in hun eigen vernielde land achtergelaten om te lijden. Jer. 25: 1-6, 11-12 in 516 voor Chr. Werd de tempel hersteld. De teruggekeerden begonnen niet gelijk aan de tempel, maar bouwden eerst het altaar. Ezra 3:2

in ieders leven moet er eerst een plaats zijn waar met de zonde wordt afgerekend. Ons hart moet in orde zijn, voor God kan zegenen. Zoals het altaar het centrum was en is van de Joodse godsdienst, zo is het kruis het centrum van het Christelijk geloof. Tijdens de bouw waren er vele belemmeringen, was er veel tegenstand, werkten tegenstanders aan ontmoediging van de bouwers. Ezra4: 4-6, 24 Alle werk dat voor God wordt gedaan kan verwachten dat er gehinderd wordt, dat er pogingen tot ontmoediging komen.

Ezra 5: 1-2 de profeten Haggai en Zacharia zetten de Judeeërs olv Zerubbabel en Jesua ertoe aan de bouw van de tempel weer op te pakken.

60 jaar nadat de eerste Joden waren teruggekeerd naar Jeruzalem olv Zerubbabel (458 voor Chr) leidde Ezra (directe afstammeling van Aaron, schrijver, goed onderlegd in de wet van Mozes/ Ezra 7: 1-6) een tweede expeditie (1700 Joden) vanuit Babylon om de gelovigen bij Jeruzalem te versterken. Ezra 7:11 – Ezra 8:14- ze waren 4 maanden onderweg. De Perzische koning Artachsasta of Artaxerxes gaf aan dat iedere Israëliet die voornemens was om naar Jeruzalem te gaan, daarin vrij was. Hij bekostigde de reis en gaf zelfs goud en zilver mee voor de tempel en om de benodigde offers te brengen..

13 jaar; later machtigde dezelfde koning aan Nehemia om de muren van

Jeruzalem te (her)bouwen. Ook hierbij was er weer tegenstand, ontmoediging. De afbouw van de muur geschiedde bewapend met zwaarden, speren en bogen Nehemia 4:1-3. Neh 6: 15 uiteindelijk kwam de muur tot voltooiing. Neh 7: 1 Nu werden ook de deuren in de poorten geplaatst. Zowel poortwachters werden aangesteld als tempelzangers en levieten kregen hun taken. Het voornemen om de tempel en de muur te herbouwen was gelukt, ondanks alle tegenwerking. Het blijven vasthouden aan de beloften van de Heer en de voortdurende inspanningen hebben geleid tot een slagen van de uitkomst van de dromen die velen in Babylonië hebben gehad.

Alle 3 Perzische koningen; Cyres, Darius en Artachsastra, waren erg vriendelijk voor de Joden. Dit laat ons zien dat God machthebbers kan beïnvloeden, kan sturen.

In Nehemia 9 wordt Gods grootheid en trouw en de ontrouw van de mensen met vele voorbeelden benoemd. Er wordt ook een vierde dagdeel collectief schuld beleden (Neh.9: 1-3) En dit leidt tot een nieuw verbond (Neh.10: 29-30)

Of je nu tegen een muur loopt, of een muur hebt gebouwd; Laat dan of we ons bemoedigd, dan wel ontmoedigd weten, dit onze houding zijn. Psalm 119: 57-60